

GEWONE TIJM OF THYMUS VULGARIS

Een tragikomedie

door

GUUS VAN REENEN

**geschreven voor toneelgroep Artis Amore
geregisseerd door Hans Fuchs**

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEWONE TIJM OF THYMUS VULGARIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GUUS VAN REENEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Janec Czarlav

Amelie - zijn vrouw

Willemszoon - dorpsgenoot en lid van de Vereniging

Zij van Roos - vriendin en buurvrouw

Mari Mariiko - een jonge vrouw van de Balkan

Andreas Czarlav - hun zoon die niet is teruggekeerd van het front

Medam - een gaste

Klaske - gezelschapsdame van Medam

de Juffrouw - dochter van meneer Henry

Meneer Henry - gast

Leden van de Vereniging en dorpingen - figuranten

Enige aanwijzingen van de schrijver

DECOR:

Gewone Tijm of Thymus Vulgaris speelt zich af in twee decors. Het eerste is het interieur van een fraaie, grote, witte tent, waarin de pensiongasten van Janec en Amelie Czarlav elkaar ontmoeten, eten, drinken en waar de bijzondere baden worden gebruikt. Voor alle andere activiteiten gaan de gasten naar het honderd meter verderop gelegen woonhuis van de Czarlavs. In de tent staan langs de wand een groot aantal stoelen van verschillende stijl. Er zijn twee kamerschermen en zinken zitbaden aanwezig.

In het eerste bedrijf worden een stijlvolle tafel en een vloerkleed binnengebracht. Het geheel is licht van kleur. In het derde bedrijf wordt de tent verlicht door olielampen. Er is een kleine ingang aan de zijkant en een hoofdingang aan de achterzijde van de tent. Even terzijde of boven deze ingang bevindt zich het tweede decor. Dit bestaat uit een in aanbouw zijnde muur, welke gedurende het hele toneelstuk zijn voltooiing nadert. De muur is in denkbeeldige zin rond de tent gebouwd. Ze dient eveneens als ontmoetingsplaats voor de gedachtewereld van Amelie en haar zoon Andreas. In dat geval is de plaats van handeling een slagveld.

KLEDING:

De kalender geeft mei 1880 aan. De kleding is overeenkomstig die tijd. De "gewone" mensen dragen wijde werkkleding. De gasten dragen voor die tijd moderne gewaden. Het is aan te bevelen alle spelers in lichte naturel kleuren te kleden en de dorpelingen en Willemszoon in contrasterende donkere tinten. Andreas draagt een naturelkleurig uniform van onbestemde herkomst. Eén kleur in zijn kostuum is contrasterend en gelijk aan de meest opvallende kleur in het folkloristische (Balkan, b.v. Bulgarije) kostuum van Mari Mariiko. Deze zelfde kleur kan weer opvallend terugkomen in de bloemen die Mari plukt voor Janec. Het gaat er in ieder geval om dat de toeschouwer de drie groepen ook kan herkennen aan de kleuren van de kleding die gedragen wordt.

MUZIEK:

Muzikale ondersteuning op de aangegeven momenten kan de sfeer nog verder accentueren. Voor veel muziekstukken is wat te zeggen. Terra Nera heeft een prachtige uitvoering gemaakt van het Bulgaarse volkslied Mari Mariiko. Het Ave Maria van Franz Schubert is passend vertolkt op cd door Jessey Norman. De Ungarische Tanze van Johannes Brahms zijn op veel momenten ook goed inpasbaar. Vooral C-Dur in C-Poca Andante. Maar veel instrumentaal werk zou evengoed mogelijk zijn.

TYPERING:

Ten slotte geef ik de regisseur en acteurs graag de centrale gedachte mee, die ik tijdens het schrijven van deze tragikomedie voor ogen had:

"De vlucht voor de eenvoud en de waarheid van het nu, voert langs een blind en onuitputtelijk verlangen naar wat nog kan komen of wat is geweest. Tijdens die vlucht is de mens zijn eigen tegenstander".

EERSTE BEDRIJF

Een mei morgen in het jaar 1880. De tent is verduisterd, hier en daar komen flarden zonlicht tussen de kieren in het tentdoek door. Er worden middels een toverlantaarn beelden vertoond van de plaats waar het tijn groeit. Er zijn vijf gasten die min of meer geïnteresseerd naar de beelden kijken en naar de uitleg van Janec luisteren. Het zonlicht en de lichtbundel van de toverlantaarn schijnen op de gezichten. Amelie zit wat achteraf. Ze heeft de beelden al wel honderd keer gezien. Ze poetst ondertussen de zilveren lepels.

Janec:....Die opgestapeld lagen toen ik dit stuk land pachtte. Kijk, daar rechts ziet u de muur die ik nu aan het bouwen ben. Tussen de twee muren is een afstand van slechts een halve el. Daar stort ik een mengsel van zand en afgegraven veengrond tussen en daarin zet ik dan de jonge stekken. Dat ziet u hier op de volgende foto. Het zand komt hier gewoon uit de buurt, maar dat weet u beter dan ik. En de veengrond haal ik uit....

Willemszoon: Kunt u iets luider spreken, Janec?

Janec: Neemt u mij niet kwalijk, ik zal het proberen. Mijn stem is minder goed ontwikkeld dan mijn handen, zoals van ons allemaal in deze streek. Waar was ik gebleven....

Amelie: Bij het veen.

Janec: Dat veen komt hier met karrenvrachten aan van even voorbij de stad, daar koop ik het op in grote hoeveelheden. En die stenen zijn met het land erbij van mij.

Willemszoon: Ja, dat zei u. Maar u pacht het land toch?

Janec: De stenen zijn van mij, meneer! Ik pacht het land met de steenoven erbij. Volgende foto. Deze plattegrond is gemaakt door een tekenaar van het Gewest. Het stelt voor hoe de hele kwekerij er uit zal zien als ik klaar ben met het bouwen van de muur. Rechts mijn huis, waar ook de gastenkamers zijn en hier op de voorgrond de tent waarin wij ons nu bevinden. U ziet dat de muur nog vele uitbreidingsmogelijkheden heeft. (*hij wijst met een stok naar de bedoelde plekken*) De volgende foto getuigt van de schoonheid van de omgeving waarin wij indertijd het kruid aantreffen. Laat dat maar tot u doordringen. Mooi of niet?

Willemszoon: (*als het beeld wat te lang naar zijn zin blijft staan*) Volgende foto! (*hij krijgt bijval van de rest van het bezoek*)

Janec: Ten slotte, geachte aanwezigen, toon ik u nu mijn dierbaarste foto en dat is het tijn in haar oorspronkelijke vorm, groeiend tussen

de stenen, bloeiend, aanlokkelijk en geneeskrachtig als.... als een eh....

Willemszoon: Een vrouw! (*hij krijgt opnieuw bijval van de anderen, er wordt gelachen en geapplaudisseerd*)

Amelie: (*trekt een aantal doeken weg, waardoor het zonlicht binnenvalt en de hele tent verlicht*) Willen de gasten nog wat drinken?

Willemszoon: Namens de Vereniging, die zoals u weet het nut dient van alle bewoners van ons dorp, dank ik u hartelijk voor de beelden die u ons heeft laten zien over uw nuttige werk. Dank ook voor uw gastvrijheid, voor het onthaal dat uw vrouw ons heeft geboden. We moeten allemaal weer aan de arbeid. Arbeid immers, adelt! (*de gasten staan op en schudden op gereserveerde wijze de hand van Janec en knikken naar Amelie*) Mag ik u iets persoonlijks vragen, Janec? Begrijp me goed, ik heb bewondering voor uw bedrijvigheid en uw overgave voor uw werk, maar is het eigenlijk geen kwakzalverij? Ho, ho, ho, ik beschuldig u niet, maar toch, u wordt rijk van een kruid dat u zomaar ergens heeft gevonden op een goeie of een kwaaië dag, en dan zijn er mensen die daar menen beter van te worden. En u en uw vrouw.... begrijp me goed, ik....

Janec: Ik begrijp u heel goed. Goedendag.

Willemszoon: Laat u me even uitspreken, alstublieft. Tijnm groeit hier in overvloed. Maar dat juist uw tijnm bijzondere eigenschappen heeft, is op zijn zachtst gezegd merkwaardig.

Janec: Het verschil zit hem in de eerbied en de liefde waarmee mijn vrouw en ik het tijnm koesteren. We hebben het nooit beschouwd als onkruid, zoals de meesten van u wel doen. Dat waarderen onze gasten en ze hebben daardoor een bepaald gevoel van welbehagen of, zo u wilt, een gevoel van geluk. Dankzij het tijnm! Ik doe niets liever dan het ideaal van mijn gasten nastreven.

Willemszoon: Toch blijft het gewone tijnm, dat op het erf van bijna alle mensen uit het dorp groeit. Ik kan me niet aan de indruk onttrekken, dat u bezig bent fortuin te maken. Dat valt toch niet erg te rijmen met dat ideaal, lijkt mij. Uw zoon zou mettertijd zo het geld voor het oprapen hebben. De Vereniging heeft grote invloed, dat weet u. Zegt u eens, wat moet ik antwoorden als men mij vraagt naar de waarheid van uw zogenaamde tijnmkuren?

Janec: Voor de laatste keer: goedendag! (*Willemszoon af*)

Amelie: (*zet de stoelen op hun plaats en helpt Janec de toverlantaarnspullen op te ruimen*) Je koppigheid zal je nog eens opbreken, man.

Janec: Willemszoon zegt dingen die niet behoorlijk zijn.

Amelie: Het is toch waar dat Andreas mettertijd het geld voor het oprapen heeft, als wij zo hard blijven werken.

Janec: Andreas heeft daar niets mee te maken.

Amelie: (*gooit het over een andere boeg*) Wat me elke keer weer opvalt, als er belangstelling is van het dorp, dat ze zelf nooit bij ons komen als gast. Nog nooit heeft iemand de moeite genomen uit deze buurt om zichzelf te overtuigen van de kracht van het tijm. Het zijn altijd gasten van ver weg of vanuit de stad. Ze zijn zeker bang om gezien te worden.

Janec: Door wie?

Amelie: Door wie?

Janec: Als hier nooit een dorping komt, kan er ook niemand door een dorping gezien worden. Wat maakt het uit waar ze vandaan komen, als ze maar komen.

Amelie: Ze komen met karrenvrachten tegelijk.

Janec: Net als het veen.

Amelie: Deze maand vier. Alle kamers bezet. Medam heeft d'r eigen kamer en Klaske ook.

Janec: Hebben we dat mens weer? De hemel bewaar me.

Amelie: En Klaske.

Janec: Natuurlijk, waar dat mens is, is Klaske.

Amelie: En meneer Henry en de Juffrouw hebben ook twee kamers. Een kuur van een volle maand. (*ze is naar buiten gegaan en komt nu binnen met een tafel die mede gedragen wordt door Zij van Roos, er ligt een vloerkleed opgerold op*) Jij komt altijd op het goeie moment. Roos is er, Janec.

Zij van Roos: Had je weer volk, Janec? Van het dorp zeker. Ik hoorde dat Willemszoon van de Vereniging hiernaartoe zou gaan met een paar bestuursleden.

Amelie: (*ze rolt het vloerkleed uit en samen zetten ze de tafel erop*) Ik heb een hekel aan vuile voeten in de tent, het is zo besmettelijk dat lichte goed. We hebben vier gasten, een volle maand.

Zij van Roos: Meneer Henry en zijn dochter? En Klaske zeker, met Medam?

Janec: Andersom. Dat mens met Klaske.

Zij van Roos: Amelie, helpt tijm nou wel voor zo'n dochter van meneer Henry?

Amelie: Meneer Henry zegt dat de Juffrouw er in ieder geval niet slechter van wordt. Hij heeft extra compressen besteld en hij wil deze keer meer rauwe groenten met veel tijm. Maar of het helpt....?

Janec: Wat heeft het voor zin om een bedrijf als dit te hebben als je zelf niet meer gelooft in je eigen waar. Helpt 't, helpt 't? Wat helpt

wie? Als die mensen zeggen dat ze gelukkiger worden van onze tijmkuren, wat heeft het dan voor zin je af te vragen of het echt helpt? De halve wereld heeft hier met open mond staan kijken naar hoe wij het aanpakken en hoe gelukkig mensen zich voelen na één maandje onze gast te zijn geweest. Wat, na één weekje zijn ze al stukken opgeknapt. En dan vraagt mijn vrouw, of het helpt! Ja, het helpt. (*af met toverlantaarn*)

Zij van Roos: Zeker te lang in het licht van z'n toverlantaarn gestaan. (*ze pakt een stoel, zet die achter de tafel en neemt een afwachtende houding aan. Amelie sjouwt ondertussen een paar pannen naar de tafel en zet die erop*)

Zij van Roos: Kwam ik voor de pannen, Amelie? Nee, ik kwam voor de brief aan Andreas.

Amelie: (*werkt tijdens deze scène gewoon door, ze schrobt pannen en wrijft ze droog*) Pen, inkt, papier (*pakt deze uit de la van de tafel en legt het voor Zij van Roos neer*) alsjeblieft. Waar waren we gebleven.... bij de nieuwe kweekmuur.... Nou, dan nu iets over.... Schrijf op: (*ze dicteert*) Vanmiddag krijgen we weer nieuwe gasten. Meneer Henry en zijn dochter. Meneer Henry is die weduwman. Hij heeft de zorg voor haar, nadat ze jaren geleden van de schommel is gevallen.

Zij van Roos: "... van de schommel is gevallen, punt." Je hebt in bijna al je brieven geschreven dat ze tijdens het zingen van het Ave Maria van de schommel viel en vanaf die tijd alleen nog maar kan lachen. Val die jongen daar nou toch niet steeds mee lastig. Hoe lang zit meneer Henry nou al met dat kind te houwen? Om dat alsmaar op te rakelen....

Amelie: Ik vind het altijd zo ontroerend. Er gaat zoveel liefde uit van meneer Henry voor zijn dochter. Ik begrijp dat niet, ik geloof nooit dat het een aardig kind was voordat ze van de schommel viel. Mijn Andreas heeft veel meer karakter.

Zij van Roos: Meneer Henry heeft zijn dochter elke dag bij zich.

Amelie: Alsof hij trots kan zijn op een kind dat alleen maar lacht. Ik heb tenminste een zoon op het slagveld. Nou, schrijf verder! Ik mis hem zo.

Zij van Roos: Moet ik dat opschrijven: "Ik mis hem zo"?

Amelie: Je! Ik mis je zo.

Zij van Roos: Nee, ik dacht even dat je meneer Henry bedoelde, met "ik mis hem zo ". Heb je wel eens gezien hoe die man naar jou kijkt, vol verlangen. Een smachtende man vol verlangen, die heilig in jouw tijd gelooft en hij is nog rijk ook. Meer kan een hardwerkende vrouw niet wensen, Amelie!

Amelie: Hou op met je onzin en leg die brief niet in het nat. Hij wordt al vuil genoeg aan het front. Schrijf! Medam en Klaske komen deze maand ook, die ken je nog uit mijn vorige brieven. Lieve jongen, heb je die brieven wel gekregen? Je schrijft nooit terug. Je vader en ik willen zo graag weten hoe het gaat....

Zij van Roos: Toe nou maar. Die brieven van jou eindigen altijd met gejammer, daar zit een soldaat niet op te wachten. We bedenken straks wel een betere afsluiting.

Amelie: (*stopt brief weer in de la, werkt verder aan de pannen. Zij van Roos helpt haar*) Je bent een bijzonder mens. Ik maak straks een paar liter tijmsap voor je klaar.

Zij van Roos: Hou op! Wat moet ik ermee, ik raak ervan aan de diarree.

Amelie: Dan doe ik er een kan bosbessensap bij, da's de beste remedie. Janec en ik hebben vorige week emmersvol....

Zij van Roos: Amelie, je bent een goed mens maar bewaar me voor je idiote ideeën over kruiden en vruchten. Ik heb mijn eigen middeltjes.

Amelie: Dat heb ik nooit van jou begrepen; je bent trouw, je hebt aanzien in het dorp, je kunt schrijven als de beste, maar als ik over onze liefde voor het tijm begin en over wat de natuur nog meer voor moois heeft, dan begrijpen we elkaar opeens niet meer.

Zij van Roos: Vind je dat gek? Jij en Janec, jullie hebben succes, jullie zijn gelukkig, jullie hebben alles wat je hart begeert. Ik heb geen man, ik heb geen kind. Da's mijn natuur.

Amelie: En wat heeft dat met tijm te maken?

Zij van Roos: Tijm heeft jullie geluk gebracht. Gewone tijm. Hier, kijk naar me, kijk mij. Zie je een gelukkig mens voor je?

Amelie: Kan jij van binnen kijken?

Zij van Roos: Dat weet toch het hele dorp, dat jullie geluk hebben!

Amelie: Het hele dorp begaat de fout te denken dat geluk hebben hetzelfde is als gelukkig zijn. Ben ik gelukkiger dan jij? Omdat Janec en ik jaren geleden dit landje vonden waar een kruid op groeide?

Zij van Roos: Een kruid waar je sap van maakt, wat je in het badwater doet, waar je kompressen van maakt, sla, jam, zalf en er dan bij vertelt dat je je er gelukkiger door zult voelen, dat het helpt tegen pijnen, dat....

Janec: (*komt binnen, hij loopt achter een kruiwagen gevuld met stenen*) Ik heb de koets naar het station gestuurd om de gasten te halen.

Zij van Roos: Janec, vraag het aan Janec. Amelie beweert dat.... Ja, wat beweert je nou eigenlijk?

Amelie: Dat geluk hebben niet hetzelfde is als gelukkig zijn.

Janec: Dat is een wijze uitspraak, uit de mond van een vrouw.

Amelie: Met de complimenten van mijn dierbare man Janec Czarlav.
Als ik niet van hem hield zou ik hem vermoorden.

Zij van Roos: Daar heb je het, nou zeg je het zelf. Je houdt van hem.
En van wie hou ik?

Janec: Van jezelf.

Zij van Roos: Waar heb ik dit aan verdiend? Schrijf ik daarvoor mijn
vingers lam?

Janec: (*zet de kruiwagen neer*) Dat heb ik nooit gevraagd, dat doe je
voor Amelie.

Zij van Roos: Het is ook jouw zoon!

Janec: (*pakt de kruiwagen weer op en rijdt weg*) Het was... het was
mijn zoon. (*af*)

Amelie: (*roept hem na*) Het is! We hebben geen enkel bewijs voor "het
was mijn zoon", dus het is mijn zoon! Goh, kijk mij eens gelukkig
zijn. Zie je het, Roos, het geluk straalt eraf.

Zij van Roos: Als je er anders mee omging, zou je nog veel gelukkiger
kunnen zijn. Menige weduwnaar is jaloers op je.

Amelie: Waar slaat dat op? (*ziet Janec weer binnenkomen met een
lege kruiwagen*) Kijk nou eens naar mijn vloer. Ik werk me het
ongans en hij sjokt maar door, de hele vloer met vuile strepen.... (*Zij
van Roos veegt met haar voet het vuil weg en wil wat zeggen*) Duvel
op, jij! En jij ook! Jullie maken me gek. Duvel op! (*Janec vervolgt
schouderophalend zijn weg, af*)

Zij van Roos: Een goeie buur is beter dan een verre vriend, maar van
jou kun je beter een ver familielid zijn. Zo ver mogelijk!

Amelie: (*de twee vrouwen staan tegenover elkaar en schreeuwen*)
Laat Andreas erbuiten!

Zij van Roos: Wie noemt hier de naam Andreas?

Amelie: Je insinueert! Je zei: "Een ver familielid, zo ver mogelijk."

Zij van Roos: Zie jij mij er voor aan dat ik spot met een dooie zoon,
een dooie soldaat?

Amelie: Hij is niet dood!

Zij van Roos: Nee, hij leeft! In dat hoofd van je. In die eigenwijze kop
van je, is hij levend, springlevend. (*ze loopt boos weg en zegt in de
tentopening*) Neem een hap tijd, dan genees je zelf misschien ook
nog eens! (*af*)

Amelie: (*naar de tentopening, roept*) Kom terug, Roos, kom terug!
(*zachtjes alsof ze tegen zichzelf spreekt*) Kom terug, alsjeblieft....
(*het beeld in de tent vervaagt, de muur wordt zichtbaar, Janec komt
aanlopen, zet de kruiwagen neer en laadt stenen in tijdens de lange
stilte die volgt. Mari slaat hem al die tijd roerloos gade. Als Janec
opkijkt, lacht ze naar hem*)

Janec: Zo.

Mari: Zo.

Janec: (*werkt verder*) Willemszoon van de Vereniging voor het Nut noemde me een kwakzalver.

Mari: Hij vroeg of het geen kwakzalverij was.

Janec: Dat betekent hetzelfde, vooral als je Willemszoon heet. Jij kent hem niet. Het enige nut dat hij dient, is het nut voor zichzelf en dat van een koppel dorpingen.

Mari: Praat met je vrouw.

Janec: Amelie komt niet van de Balkan, die verstaat mijn gevoel niet.

Mari: Jij bent er geboren, maar je hebt er maar drie jaar gewoond.

Janec: Mijn vader is er geboren, mijn moeder ligt er begraven.

Mari: Luister eens naar me, (*ze aait door zijn haar*) laat die stenen nou eens met rust. (*ze kust hem op een wang en loopt weg. Janec gooit de laatste steen hard in de kruiwagen en loopt weg. Het beeld bij de muur vervaagt. Het beeld in de tent wordt weer helder*)

Amelie: (*ze heeft het werk met de pannen hervat. Janec komt binnen met zijn kruiwagen*) Roos ging als een viswijf tegen me tekeer. Heb je dat gehoord? Jij hoort niks, ziet niks. Je stapelt je stenen in de krui, dat is het enige wat voor jou bestaat! Waar ben je mee bezig? Je lijkt wel bezeten van maar één ding en dat is die verdomde muur. Je verliest het oog op de werkelijkheid nog eens!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto